

Storbåten.

— Du köper storbåten av mig för rhadaler?

Det var ute på "Grunna" som affären handlade, en bostadskväll inne i fiskeriermans stuga. Nät vid den tiden då lotsarna här norröver hade kutter, och således ej behövde hållas med storbåtar längre. Och 500 myr var då ett riktigt ramppris för ena Molins verkligt förstklassiga båt.

Så blev det handslaget på köpet, affären kunde anses avgjord. Nå, som helst papper skulle aldrig ha varit på tal. Ett ord var ett ord, och handslag gällde mer än något köpekontrakt.

Ficklaget, Grunna, som det väl än heter bland fiskarbefolkningen här, ligger på en liten ö i Östersjön, den Bottniska viken, om man nu närmare vill precisera dess geografiska läge och Nerman var nog en av de mera utgångspunkterna härute.

Fast egentligen var han inte någon riktig äkta fiskare ändå, ty han hade hemman ett stycke in i landet, och såldes för bonde av dem som utesludade levde på sitt fiske.

Och en av de riktigt äkta fiskarna var väl Erik Johan. Han var född i storbåten och ansågs allmänt som den väste och oförvagnaste fiskaren i hela kusten från Hudiksvall till Älvsjö, och det vill inte säga litet.

När nu Erik Johan fick höra talas om att Nerman köpt lotsen Molins fina båt för 500 kronor, tyckte han det var liksom retfullt allraminst. Just då där båten skulle han behövt, då han seglade ned till Gävle med surrämning om höstarna. Vad skulle där landkrabban med en sådan båt göra. Nerman som aldrig vågade på annat än focken på skötbåten, om det bara blåste den eltra ynkaste karingbris. Och så begav det sig att Erik Johan började underhandla med Nerman om han inte ville låta sig gå tillbaka.

Det ville nu förstås inte Nerman, han begrep nog att han gjort en affär, men den som var så mycket mer hägad för saken var gumman Nerman, som rakt inte kunde begripa vad hon hennes skulle med en sån där båt att göra, han som inte kunde segla. Och det sade hon också åt sin äre make så både Erik Johan och flera andra fiskare hörde på.

— Kan inte jag segla va, kan inte jag segla!

Det skulle han nog visa dem bara kom med båten.

Så en lördagskväll några dagar efter kom Molin verkligen med storbåten ut till "Grunna". Det hade blåst ett par dagar, så sjön hade blivit upp ordentligt och alla fiskargubarna stodo och tittade på hur fint Molins båt vakade. Jo, det var en sjöbåt minsann.

Och Nerman stod där bland de andra förstås och lade in dubbla mullar och var riktigt värre morskar sin fina båt som kom indansande ut till "Grunna". Det hade blåst ett par dagar, så sjön hade blivit upp ordentligt och alla fiskargubarna stodo och tittade på hur fint Molins båt vakade. Jo, det var en sjöbåt minsann.

Nästa dag var söndag, och skeppsskutan i det lilla kapellet högst uppe på backkrönet ringde vid tiotiden som det till gudstjänst. Någon präst som inte härte annat än i undervisning. I allmänhet bestod gudstjänsten i att någon av öborna läste text ur bibeln och ett par psalmsångs. Men det var i varje fall andaktsstund, som ingen i regel var uraktlåten att infinna sig till.

Som likt fiskarna här ute i havet, det nära nog varje dag ha döden i ögonen i utövandet av sitt yrke, ha ett större behov än de flesta av en högre, som inger mod och förtroende.

Gudstjänsten var avslutad och man samlades nere vid Nermans brygga. Det stora båt köpet var förstås sammanhållet för dagen. Och det var alligen också en stillig båt fiskar som blivit ägare av. Den låg akkurat som en svan i hamnens smala vattenryckte och slet bara litet lätt i

svartningen av svallet efter sjöarna som fräsande och brummande bröto mot den skyddande vägbrytaren. Vinden hade snarare till- än avtagit.

— Synd att det inte är någon vidare segelkunnig, som fått den här båten, sade Erik Johan, mera för sig själv, men tillräckligt högt för att alla skulle höra det. De andra tänkte nog allsammans inom sig vad Erik Johan tänkt högt, och när Mårten, en pojkevalp på tolv år frågade farbror Nermans valp på tolv år frågade om han inte fick ut och provsegla farbror Nermans båt, för själv tordes väl farbror inte, var det knappt han blev åttatad. Fast för skam skull måste hans far förstås be honom hålla tyst.

Men Nerman som uppriktigt sagt köpt båten egentligen för att förarga de andra fiskarna började allt mer och mer ilskna till över det här hänet. Han var långt ifrån någon styv seglare. Kunde bara något så när skapligt klara sig, men han hade väl i varje fall ingra droppar hälsingblod i ådrorna, fall några droppar hälsingblod i ådrorna, som vid det här tillfället kom honom att tappa besinningen. Rätt som det är står han nere i sin nyförvärvade egendom och började sätta till segel, ilsket avbjödande all hjälp som från flera håll erbjödes honom.

Men just som han lagt av akterlinan och med en åra börjar paddla sig ut ur hamnen, kommer Erika, gumman hans, utrusande på bryggan.

— Du är väl aldrig så galen, Nerman, så du ger dig ut ensam i det här vädret ropar hon och ojar sig och bönfäller alla på bryggan ta hand om mannen.

Men det tycks nu ingen ha vidare lust till och Nerman minst av alla, som vid sin åra knyter näven mot gumman sin och ber henne i inte så allra värst väl valda ordalag, att inte chikanera honom.

Gumman tar till lipen, men lotsen Molin säger kolutt, att han tycker det kan vara på tiden att en fiskare lär sig segla någon gång. Och den som inte kan segla kan hålla sig på landbacken och plöja i jorden, helst när man har så god råd, att man kan lägga sig till med en lotsbåt. Molin tycker nog också, att det är harmigt, att han behövt göra sig av med sin präktiga storbåt. Och det är en sådan där landkrabba. Men Nerman var ju den ende som hade en så stor summa kontant. Hade han sålt till någon av de andra, hade det blivit amorteringar i det oändliga.

Men för att nu återgå till Nerman, så sitter han där i verklig ångest vid roddet, när vinden väl flytt seglen. Så länge han har åkt till vind går det väl an, men hur skall han klara sig i vändningen, och vända måste han ju någon gång, annars bär det rakt in bland finska skären. Och så långt har Nerman aldrig varit, så de farvatten känner han inte det bittersta.

Si så där ja, nu rappade fockskotet in. Focken slår och smäller. Utan focken kan han inte vända. Så släpper han ett ögonblick rodkulten för att komma åt skotet, som far och klat-schar som en pisksnärt trotsande alla bemödanden att låta sig fångas. Ovig och stelbent som han är, och dessutom alldeles lamslagen av skräck, lyckas den stackars seglaren dock i sista stund just som båten, utan rorsman som den är, skall till att vända kölen i vädret, få loss även storskotet.

Men nu är det också slut med fiskar Nerman. Som en bössäck drullar han omkull på durken, och då i detsamma en ordentlig saltduch kommer över honom, skuter Nerman ögonen i full förvissning om att han nu är på väg ned till botten av det hav han alltid haft en viss rädsla för.

— Båten vakar i den här sjön, bara han inte trillar över bord är det ingen fara, säger Molin åt Erik Johan, där de i Erik Johans storbåt ge sig ut för att bärga den nödställde.

Och så är ingenting vidare att tillägga denna lilla historia än att Erik Johan dagen därpå blev ägare till lotsen Molins storbåt. Nerman nöjde sig med mycket litet kontant, och amorteringarna voro särdeles förmånliga för Erik Johan.

Hur julen firas i andra länder.

Det egentliga julfirandet är över och efter att ha begått julen 1930 i full överensstämmelse med gamla goda traditioner som ägnar och anstär folk som håller på gammaldags saker kunna vi kanske göra en liten överblick över hur julen firas i an-

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG

Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
283 Portage Avenue.

(100 Toronto General Trust Bldg.)
hörnet av Portage och Smith.

Kontorstid: 2 — 6 e.m.

Kvällsmottagningar efter överenskommelse.

Telefon: 24 480

Bostaden: 49 763

Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN

Svensk Tandläkare.

Gott Tandläkarearbete

Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 88 667

DR. B. J. GINSBURG

Praktiserande läkare och kirurg.

SPECIALIST

VENERISKA köns-, urin- och hudsjukdomar.

Mottagningstider: 9 f.m. — 8 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.

403—4 McArthur Building, (när Portage & Main)

(ovanför Child's Restaurant)

Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962.

Dr K. J. BACKMAN

Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.

307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE

(Ovanför Child's Restaurant)

Mottagningstider: 9 f.m. till 8 e.m. Helgd. 10—12 f.m.

Tel. Kontor 21 091.

Bostad 30 450

SVENSKA TALAS

DR. H. T. J. NYLANDER

Svensk Läkare och Kirurg.

212 Medical Arts Bldg.

Kontorstid 2—6 e.m.

Andra tider efter överenskommelse

Kontorstelefon: 86 331 Bostadstelefon: 42 638

Om intet svar erhålles ring 42 309.

Dr. Geo. H. Carlisle

314-316 Toronto General Trust

Building

283 Portage Ave.

Mottagningstider 11—12, 3—5

Specialist i Ögon-, Öron-,

Näs-, och Hals-sjukdomar.

DR. SIMON JAUVOISH

Läkare & Kirurg.

404 Boyd Building

Telefoner: Kontoret: 22 717

Privat: 54 529

Svenska talas.

DR. GRAHAM WILSON

Specialist.

Njur- och blodsjukdomar, vene-

riskska sjukdomar, hudsjukdomar.

Mottagningstid 9 f.m. till 8 e.m.

666½ Main St.

Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 674

DR. BRANDSON

LÄKARE och KIRURG

216 Medical Arts Bldg.

Kontorstimmar endast eftermiddagen från 2 till 4.

Tel.: Kontor, 21 834. Bostad, 27 122

Winnipeg, Man.

DR. S. C. PETERSON.

Svensk läkare & kirurg.

Specialist för behandling av

veneriska sjukdomar.

703 McArthur Bldg.

211 Portage Ave. över Child's restaurant

Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m.

Sön- och helgdagar efter överens-

kommelse.

Tel.: 24 156 och 47 235.

risgrönsgröt. I Danmark åter man vanligen gästtek med rödkull.

Hur varierande julsederna äro i olika länder skall här nedan skildras.

Tyskland. Barnen i Tyskland få sina julkappar (d. v. s. om pappa och mamma ha råd att hålla en "Santa Claus") på juldagen. Julaftonen upphänga de sina strumpor eller uppställa sina skor framför fönstren och är då lyckan god finna de påföljande morgon att jultomten varit framme och fyllt dem med allehanda godsaker — nötter, marsipan m. m. Det kan också hända att det ligger ett ris i strumpan, om nu allt icke varit som det skulle med lydnaden.

Stekt gås eller anka är tyskarnas nationalrätt och med den skall serveras grönkål. De tyska julkakorna äro som bekant berömda, särskilt då Bremerklöben, Springele, Spätzle, Lebkuchen och vad de allt heta. Spekulation, en kaka i form av djur, är också mycket omtyckt.

Det påstås, att julgranen såg dagens ljus i Tyskland. Självaste Martin Luther lär ha infört seden. Det är därför icke att undra på, att man finner en julgran i praktiskt taget vartenda tyskt hem. Kring julgranen samlas gammal och ung och sjunga julsånger. Många av dessa äro mycket gamla såsom "Es ist ein Reis entsprungen aus einer Wurzel zart", "Tannenbaum", och andra. "Fröhliche Weihnachten" är tyskarnas "god jul".

Italien. Bland Italiens folk firas en religiös inledningsfest till julen — Novena. En "presepi o" eller krubba (Forts. å sida 14.)

buss, utrustad med Hesselmanmotor 74 procent.